

Środa, 26 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0162

Wykorzystywanie seksualne i prostytucja oraz ich wpływ na równość płci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wykorzystywania seksualnego i prostytucji oraz ich wpływu na równouprawnienie płci (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 4 i 5 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1949 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji,
- uwzględniając art. 6 Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) z 1979 r., która ma na celu zwalczanie wszelkich form handlu kobietami oraz eksploatacji prostytucji kobiet,
- uwzględniając konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r.,
- uwzględniając Deklarację Narodów Zjednoczonych o eliminacji przemocy wobec kobiet z 1993 r., w której w art. 2 przemoc wobec kobiet definiowana jest jako: „fizyczna, seksualna i psychiczna przemoc o charakterze społecznym, do której zalicza się gwałt, molestowanie seksualne, wykorzystywanie seksualne i zastraszanie w miejscu pracy, placówkach edukacyjnych i innych miejscach publicznych, handel kobietami i zmuszanie do prostytucji”,
- uwzględniając Protokół z Palermo z 2000 r. o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, załączony do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej,
- uwzględniając cel strategiczny D.3 pekińskiej platformy działania i deklaracji pekińskiej z 1995 r.,
- uwzględniając Konwencję MOP nr 29 dotyczącą pracy przymusowej lub obowiązkowej, w której w art. 2 zdefiniowana została praca przymusowa,
- uwzględniając deklarację brukselską (11) Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) w sprawie zapobiegania i zwalczania handlu ludźmi, w której wzywa się do wprowadzenia kompleksowej, multidyscyplinarnej oraz skutecznie koordynowanej polityki obejmującej wszystkie zainteresowane strony,
- uwzględniając zalecenia Rady Europy w tym zakresie, takie jak zalecenie nr R (2000)11 w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego, zalecenie Rec (2002)5 o ochronie kobiet przed przemocą, zalecenie 1545 (2002) o kampanii przeciwko handlowi kobietami,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi,
- uwzględniając projekt zalecenia Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie kryminalizacji nabywania usług seksualnych w celu zwalczania procederu handlu ludźmi prowadzonego z zamiarem ich wykorzystywania seksualnego (Dokument 12920 z 26 kwietnia 2012 r.),
- uwzględniając decyzję Rady Ministerialnej OBWE nr 1(12) podjętą w Wiedniu w 2000 r. w sprawie środków OBWE oraz programu działania OBWE w zakresie zwalczania handlu ludźmi (decyzja nr 557 z 2003 r.),
- uwzględniając art. 2 i 13 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi,

Środa, 26 lutego 2014 r.

- uwzględniając decyzję ramową Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW z dnia 19 lipca 2002 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady w sprawie inicjatyw mających na celu zwalczanie handlu ludźmi, w szczególności kobietami ⁽¹⁾,
- uwzględniając Strategię UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 1995 r. w sprawie Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet: „Działania na rzecz równości, rozwoju i pokoju” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 1997 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego nielegalnych i szkodliwych treści w internecie ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 1997 r. w sprawie potrzeby zorganizowania ogólnounijnej kampanii pod hasłem zero tolerancji dla przemocy wobec kobiet ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 1997 r. w sprawie zielonej księgi Komisji w sprawie ochrony nieletnich i godności ludzkiej w usługach audiowizualnych i informacyjnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 listopada 1997 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego zwalczania turystyki seksualnej związanej z wykorzystaniem dzieci oraz memorandum w sprawie wkładu Unii Europejskiej w umocnienie zapobiegania wyzyskowi i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie handlu kobietami w celu wykorzystywania seksualnego ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 maja 1998 r. w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Rady w sprawie ochrony nieletnich i godności ludzkiej w usługach audiowizualnych i informacyjnych ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 1998 r. w sprawie przestrzegania praw człowieka w Unii Europejskiej ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 1999 r. w sprawie harmonizacji form ochrony komplementarnych wobec statusu uchodźców w Unii Europejskiej ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 marca 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykonania środków do zwalczania seksualnej turystyki dziecięcej ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 kwietnia 2000 r. w sprawie inicjatywy Republiki Austrii mającej na celu przyjęcie decyzji Rady w sprawie zwalczania pornografii dziecięcej w internecie ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 29.10.2003, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. C 166 z 3.7.1995, s. 92.

⁽³⁾ Dz.U. C 150 z 19.5.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 304 z 6.10.1997, s. 55.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 339 z 10.11.1997, s. 420.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 358 z 24.11.1997, s. 37.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 14 z 19.1.1998, s. 39.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 167 z 1.6.1998, s. 128.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 98 z 9.4.1999, s. 279.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 150 z 28.5.1999, s. 203.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 378 z 29.12.2000, s. 80.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 40 z 7.2.2001, s. 41.

Środa, 26 lutego 2014 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2000 r. w sprawie realizacji pekińskiej platformy działania ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowanego „Na rzecz dalszych działań w zwalczaniu handlu kobietami” ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie ofiar przestępstw w Unii Europejskiej: Refleksje na temat standardów i działania ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2001 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie zwalczania handlu ludźmi ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie strategii zapobiegania handlowi kobietami i dziećmi narażonymi na wykorzystywanie seksualne ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie obecnej sytuacji oraz przyszłych działań w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie przymusowej prostytucji w ramach światowych imprez sportowych ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie eliminacji przemocy wobec kobiet ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie 57. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet: likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zapobieganie wszelkim jej formom ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy – zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając zorganizowaną przez Europejskie Lobby Kobiet kampanię „Nie na sprzedaż” zwiększającą świadomość społeczną,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0071/2014),
- A. mając na uwadze, że zjawisko prostytucji i przymusowej prostytucji jest silnie powiązane z płcią, posiada charakter globalny i dotyczy około 40-42 milionów osób na całym świecie, a zdecydowaną większość prostytuujących się osób stanowią kobiety i dziewczęta, przy czym prawie wszyscy nabywcy usług seksualnych to mężczyźni, oraz że prostytucja jest zatem zarówno przyczyną, jak i skutkiem różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, który ją jeszcze pogłębia;
- B. mając na uwadze, że prostytucja i przymusowa prostytucja stanowią formę niewolnictwa niemożliwą do pogodzenia z ludzką godnością i podstawowymi prawami człowieka;
- C. mając na uwadze, że handel ludźmi, zwłaszcza kobietami i dziećmi, w celu wykorzystywania seksualnego lub innego rodzaju wykorzystywania, jest jednym z najpoważniejszych przykładów pogwałcenia praw człowieka, oraz mając na uwadze, że skala tego zjawiska rośnie na całym świecie z powodu wzrostu przestępczości zorganizowanej i jej opłacalności;
- D. mając na uwadze, że praca stanowi dla człowieka jedno z głównych źródeł samorealizacji, przez które jednostki przyczyniają się w sposób solidarny do poprawy zbiorowego dobrobytu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, s. 307.

⁽³⁾ Dz.U. C 67 z 1.3.2001, s. 304.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, s. 114.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 75.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, s. 66.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 292.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 53.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 26.

⁽¹⁰⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0444.

Środa, 26 lutego 2014 r.

- E. mając na uwadze, że prostytutka i przymusowa prostytutka jest nierozzerwalnie związana z różnicami w traktowaniu kobiet i mężczyzn w społeczeństwie oraz że ma ona wpływ na status kobiet i mężczyzn w społeczeństwie i postrzeganie ich wzajemnych relacji oraz seksualności;
- F. mając na uwadze, że zdrowie seksualne i reprodukcyjne promowane jest poprzez zdrowe podejście i wzajemny szacunek w odniesieniu do aspektu seksualności;
- G. mając na uwadze, że dyrektywa 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar zawiera zdecydowane postanowienia dotyczące ofiar;
- H. mając na uwadze, że wszelka polityka dotycząca prostytutki ma wpływ na tworzenie sytuacji równości płci, wpływa na pojmowanie kwestii płci oraz tworzy normy i przekazy dla społeczeństwa, w tym dla młodzieży;
- I. mając na uwadze, że zjawisko prostytutki funkcjonuje jako branża i tworzy rynek, na którym poszczególne podmioty są ze sobą powiązane, i gdzie sutenerzy i stręczyciele dokonują szacunków i działają w celu zabezpieczenia lub wzrostu wartości tego rynku oraz zmaksymalizowania zysków; mając także na uwadze, że nabywcy usług seksualnych odgrywają kluczową rolę poprzez tworzenie popytu na tym rynku;
- J. mając na uwadze, że według WHO zdrowie seksualne „wymaga pozytywnego i pełnego szacunku podejścia do seksualności i relacji seksualnych, a także do możliwości czerpania przyjemności i bezpiecznych doświadczeń seksualnych, wolnych od przymusu, dyskryminacji i przemocy”;
- K. mając na uwadze, że w przypadku prostytutki wszelkie czynności o charakterze intymnym sprowadzane są do wartości handlowej, a człowiek zredukowany jest do towaru lub przedmiotu pozostającego do dyspozycji klienta;
- L. mając na uwadze, że większośćprostituujących się osób pochodzi z grup znajdujących się w trudnej sytuacji;
- M. mając na uwadze silny związek między stręczycielstwem i przestępczością zorganizowaną;
- N. mając na uwadze, że prostytutka sprzyja rozwojowi przestępczości zorganizowanej, handlu ludźmi, przestępstw z ekstremalnym użyciem przemocy oraz korupcji, a także że w ramach legalizacji prostytutki największe korzyści odnosi sutener, który staje się „przedsiębiorcą”;
- O. mając na uwadze, że rynek prostytutki podsyca handel kobietami i dziećmi⁽¹⁾;
- P. mając na uwadze, że handel ludźmi jest środkiem służącym dostarczaniu kobiet i dziewcząt na rynki prostytutki;
- Q. mając na uwadze, że dane UE wskazują, iż obecna polityka zwalczania handlu ludźmi jest nieskuteczna oraz że występuje problem z identyfikowaniem i ściganiem handlarzy, w związku z czym istnieje potrzeba wzmocnienia prowadzenia dochodzeń w sprawach handlu ludźmi w celach seksualnych oraz sądowego ścigania i skazywania handlarzy ludźmi;
- R. mając na uwadze, że coraz więcej młodych ludzi, w tym alarmująco wiele dzieci, jest zmuszanych do prostytutki;
- S. mając na uwadze, że przymus praktykowania prostytutki może być wywierany w sposób bezpośredni i fizyczny albo pośredni, na przykład poprzez naciski na rodzinę w kraju pochodzenia, bądź też może mieć psychologiczny i utajony charakter;
- T. mając na uwadze, że główna odpowiedzialność za przeciwdziałanie handlowi ludźmi spoczywa na państwach członkowskich, i mając na uwadze, że w kwietniu 2013 r. tylko sześć państw członkowskich poinformowało o pełnej transpozycji dyrektywy UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi, której ostateczny termin wprowadzenia upłynął 6 kwietnia 2013 r.;
- U. mając na uwadze, że Komisja, w swojej Strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015), oświadcza, że „brak równości kobiet i mężczyzn jest pogwałceniem praw podstawowych”;

⁽¹⁾ W swoim sprawozdaniu z 2006 r. Sigma Huda, specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, podkreśliła bezpośredni wpływ polityki wobec prostytutki na skalę handlu ludźmi.

Środa, 26 lutego 2014 r.

- V. mając na uwadze, że istnieją ogromne rozbieżności w sposobie postępowania ze zjawiskiem prostytucji w różnych państwach członkowskich, przy czym wyodrębnić można dwa główne podejścia: w ramach jednego podejścia prostytucja postrzegana jest jako naruszenie praw kobiet, formę niewolnictwa seksualnego, co skutkuje nierównym traktowaniem kobiet oraz utrzymywaniem takiego stanu; zgodnie z drugim podejściem prostytucja przyczynia się do propagowania równości płci poprzez promowanie prawa kobiety do sprawowania kontroli nad własnym ciałem; w obydwu przypadkach poszczególne państwa członkowskie posiadają kompetencje do decydowania, jak traktować kwestię prostytucji;
- W. mając na uwadze, że istnieje różnica między „przymusową” a „dobrowolną” prostytucją;
- X. mając na uwadze, że kwestią prostytucji należy się zająć, przedstawiając plan działań długoterminowych z perspektywą równości płci;
1. uznaje, że prostytucja, przymusowa prostytucja oraz wykorzystywanie seksualne są kwestiami bardzo powiązаныmi z płcią oraz naruszającymi godność ludzką, sprzecznymi z zasadami praw człowieka obejmującymi równość płci, a zatem są sprzeczne z zasadami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym z celem i zasadą równości płci;
 2. podkreśla, że prawa wszystkich kobiet do ochrony zdrowia muszą być respektowane, łącznie z ich prawami do swoich ciał oraz seksualności, pozbawionej przymusu, dyskryminacji i przemocy;
 3. podkreśla liczne związki między prostytucją a handlem ludźmi i przyznaje, że prostytucja – zarówno w skali światowej, jak i w Europie – podsyca handel znajdującymi się w trudnej sytuacji kobietami i dziewczętami, z których znaczna część jest w wieku od 13 do 25 lat; podkreśla, że – jak wskazują dane Komisji Europejskiej – większość ofiar (62 %) jest sprzedawana w celu wykorzystania seksualnego oraz że kobiety i dziewczęta stanowią 96 % zidentyfikowanych i potencjalnych ofiar, przy czym w ostatnich latach odnotowuje się wzrost liczby ofiar pochodzących z państw nienależących do UE;
 4. uznaje jednakże, iż brak rzetelnych, dokładnych oraz porównywalnych między poszczególnymi państwami danych, głównie ze względu na nielegalny charakter i brak widoczności prostytucji i handlu ludźmi, czyni rynek prostytucji nieprzejrzystym oraz utrudnia podejmowanie decyzji politycznych, co oznacza, że wszystkie dane opierają się wyłącznie na szacunkach;
 5. podkreśla, że prostytucja jest również problemem zdrowotnym, jako iż ma ona szkodliwy wpływ na zdrowie osóbprostituujących się, które są bardziej podatne na urazy wynikające ze stanu zdrowia seksualnego, fizycznego oraz psychicznego, na uzależnienie od narkotyków i alkoholu, na utratę szacunku do samego siebie, oraz które odznaczają się wyższym współczynnikiem umieralności niż średnia populacji; dodaje i podkreśla, że wielu nabywców usług seksualnych domaga się świadczenia usług seksualnych bez zabezpieczenia, co zwiększa ryzyko szkodliwych skutków dla zdrowia, zarówno dla osób świadczących usługi seksualne, jak i dla nabywców takich usług;
 6. podkreśla, że przymusowa prostytucja, prostytucja oraz wykorzystywanie w sektorze usług seksualnych mogą mieć niszczące i trwałe, utrzymujące się nawet po zakończeniu ich świadczenia, konsekwencje dla osób, których dotyczą, w szczególności zaś dla dzieci i młodzieży, ponadto są jednocześnie przyczyną i skutkiem różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz mogą utrzymywać stereotypy związane z płcią i stereotypowe wyobrażenia o kobietach świadczących usługi seksualne, takie jak pogląd, że ciała kobiet i dziewcząt są na sprzedaż w celu zaspokajania zapotrzebowania mężczyzn na usługi seksualne;
 7. wzywa ponadto państwa członkowskie do wprowadzenia zgodnie z prawem krajowym regularnych, poufnych spotkań doradczych i zdrowotnych dla osóbprostituujących się, poza miejscami prostytucji;
 8. zwraca uwagę, że osoby uprawiające prostytucję są grupą wysokiego ryzyka zarażeń wirusem HIV i innymi chorobami wenerycznymi;
 9. nawołuje państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk dotyczących sposobów zmniejszenia niebezpieczeństw związanych z uliczną prostytucją;
 10. uznaje, że prostytucja i przymusowa prostytucja mogą mieć wpływ na przemoc wobec kobiet w ogóle, gdyż z badań na temat nabywców usług seksualnych wynika, że mężczyźni, którzy płacą za usługi seksualne, mają poniżające wyobrażenie o kobietach⁽¹⁾; sugeruje zatem właściwym organom krajowym, by zakazowi nabywania usług seksualnych towarzyszyła kampania podnoszenia świadomości wśród mężczyzn;

⁽¹⁾ Niektóre z badań na temat nabywców usług seksualnych znaleźć można na stronie: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Środa, 26 lutego 2014 r.

11. podkreśla, że osoby prostytuujące się są narażone na szczególne trudności społecznie, gospodarcze, fizyczne, psychologiczne, emocjonalne i rodzinne oraz są bardziej zagrożone przemocą i możliwością poniesienia szkód niż osoby prowadzące jakąkolwiek inną działalność; należy zatem zachęcać krajowe siły policji do zajęcia się, między innymi, niskimi wskaźnikami wyroków skazujących za gwałty na prostytutkach; podkreśla, że osoby uprawiające prostytucję są także potępiane publicznie i społecznie napiętnowane, nawet po tym, jak rezygnują z prostytucji;
12. zwraca uwagę na fakt, iż prostytutki mają prawo do macierzyństwa, wychowywania swoich dzieci oraz zajmowania się nimi;
13. podkreśla, że normalizacja prostytucji ma wpływ na przemoc wobec kobiet; podkreśla w szczególności dane, które wskazują, że mężczyźni nabywający usługi seksualne są bardziej skłonni do popełniania aktów przymusu seksualnego oraz innych aktów przemocy wobec kobiet, często również prezentują postawy mizoginistyczne;
14. zauważa, że 80–95 % prostytuujących się osób przed wejściem na drogę prostytucji ucierpiało z powodu jakiejś formy przemocy (gwałt, kazirodztwo, pedofilia), 62 % z nich przyznaje się do bycia ofiarą gwałtu, a 68 % cierpi z powodu zespołu stresu pourazowego – w przypadku ofiar tortur odsetek jest podobny⁽¹⁾;
15. podkreśla, iż dziecięca prostytucja nigdy nie jest dobrowolna, ponieważ dzieci nie są w stanie „zgodzić się” na prostytucję; wzywa państwa członkowskie do jak najbardziej stanowczego zwalczania prostytucji dziecięcej (dotyczącej osób poniżej 18 roku życia), gdyż jest to najpoważniejsza forma przymusowej prostytucji; zdecydowanie domaga się pilnego przyjęcia podejścia „zero tolerancji”, opartego na prewencji, ochronie ofiar i ściganiu klientów;
16. stwierdza, że rośnie skala zjawiska prostytucji dziecięcej oraz wykorzystywania seksualnego dzieci, również za pośrednictwem sieci społecznościowych, gdzie stosowane są często oszustwa i zastraszanie;
17. zwraca uwagę na zjawisko prostytucji nieletnich, które nie jest tożsame z molestowaniem seksualnym i którego podłożem jest trudna sytuacja ekonomiczna oraz brak opieki ze strony rodziców;
18. podkreśla potrzebę podjęcia skutecznych działań zwracających szczególną uwagę na wydostanie prostytuujących się osób niepełnoletnich z tak zwanego rynku prostytucji oraz na zapobieganie ich wchodzeniu na ten rynek, podobnie jak potrzebę skoncentrowania uwagi na działaniach sprzecznych z celami Konwencji ONZ o prawach dziecka i jej Protokołu fakultatywnego;
19. uznaje, że nabywanie usług seksualnych od prostytuujących się osób poniżej 21. roku życia powinno stanowić przestępstwo, natomiast świadczenie takich usług przez prostytuujące się osoby nie powinno być karalne;
20. zwraca uwagę na zjawisko sponsoringu, czyli prostytucji dziewcząt nieletnich lub właśnie osiągniętych pełnoletniość, w zamian za towary luksusowe lub drobne kwoty pieniężne, co stanowi źródło funduszy na pokrywanie codziennych wydatków lub wydatków związanych z kształceniem się;
21. zwraca uwagę państw członkowskich, że edukacja stanowi ważny element pomagający zapobiegać prostytucji i związanej z nią zorganizowanej przestępczości, w związku z powyższym zaleca prowadzenie w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych specjalnych kampanii edukacyjnych, dostosowanych do wieku uczestników, mających na celu podnoszenie świadomości i prewencję; zaleca, by edukacja na rzecz równości była podstawowym celem procesu edukacyjnego młodzieży;
22. zwraca uwagę na fakt, że reklamowanie usług seksualnych w gazetach i mediach społecznościowych może oznaczać wpiernianie handlu ludźmi i prostytucji;
23. zwraca uwagę na coraz większą rolę internetu i serwisów społecznościowych w rekrutacji nowych i młodych prostytutek przez sieci handlu ludźmi; wzywa do prowadzenia kampanii prewencyjnych, również w internecie, i brania pod uwagę grup szczególnie narażonych na działania wspomnianych sieci handlu ludźmi;

⁽¹⁾ M. Farley, „Violence against women and post-traumatic stress syndrome” („Przemoc wobec kobiet i syndrom stresu pourazowego”), Women and Health (Kobiety i Zrowie), 1998; Damant, D. i wsp., „Trajectoires d’entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité”, Le Journal International de Victimologie, Nr 3, kwiecień 2005.

Środa, 26 lutego 2014 r.

24. zwraca uwagę na niektóre skutki, głównie negatywne, produktów medialnych oraz pornografii, zwłaszcza internetowej, tworzące niekorzystny wizerunek kobiet, który może przyczynić się do braku poszanowania ich ludzkiej osobowości i przedstawiania ich jako towaru; ostrzega, że swoboda seksualna nie może być interpretowana jako przyzwolenie na okazywanie kobietom braku szacunku;
25. podkreśla, że normalizacja prostytucji ma wpływ na pojmowanie seksualności przez młodych ludzi oraz relacje pomiędzy kobietami i mężczyznami;
26. podkreśla, że osoby uprawiające prostytucję nie powinny podlegać kryminalizacji oraz wzywa wszystkie państwa członkowskie do uchylecia represyjnego ustawodawstwa wobec prostytuujących się osób;
27. wzywa państwa członkowskie, aby powstrzymały się od uznawania prostytucji za przestępstwo i karania prostytutek oraz by opracowały programy wsparcia dla prostytutek/osób świadczących usługi seksualne, które wyrażają wolę porzucenia tego zawodu;
28. uważa, iż zmniejszenie popytu powinno być częścią zintegrowanej strategii wymierzonej w handel ludźmi w państwach członkowskich;
29. uważa, że jednym ze sposobów zwalczania handlu kobietami i dziewczętami w celu wykorzystywania seksualnego oraz poprawienia równości płci jest model przyjęty w Szwecji, Islandii i Norwegii (tak zwany model nordycki), rozważany również obecnie w kilku państwach europejskich, w którym przestępstwem jest nabywanie usług seksualnych, a nie świadczenie takich usług przez prostytuujące się osoby;
30. podkreśla, że prostytucja stanowi międzynarodowy problem oraz że w związku z tym państwa członkowskie powinny wziąć odpowiedzialność za zwalczanie zjawiska nabywania usług seksualnych poza swoimi granicami;
31. wskazuje, że istnieją danepotwierdzające skutek odstrasżający zastosowanego w Szwecji modelu nordyckiego stosowanego w zwalczaniu handlu ludźmi, gdzie skala zjawisk prostytucji oraz handlu ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego nie zwiększa się, oraz że ten model jest coraz bardziej popierany przez społeczeństwo, w szczególności przez młodych ludzi, co wskazuje, że ustawodawstwo spowodowało zmianę nastawienia;
32. uznaje wnioski z niedawnego raportu rządowego w Finlandii, wzywające do całkowitej kryminalizacji nabywania usług seksualnych, gdyż podejście stosowane w Finlandii, gdzie kryminalizacji podlega nabywanie usług seksualnych od ofiar handlu ludźmi, okazało się nieskuteczne w zwalczaniu takiego handlu;
33. uważa, że ustawodawstwo umożliwia doprecyzowanie, jakie normy są akceptowalne w społeczeństwie, oraz stworzenie społeczeństwa odzwierciedlającego takie wartości;
34. uważa, że postrzeganie prostytucji jako legalnej „seks-pracy” oraz depenalizacja sektora usług seksualnych i zalegalizowanie stręczycielstwa nie stanowią rozwiązania umożliwiającego zapewnienie narażonym kobietom i dziewczętom ochrony przed przemocą i wykorzystywaniem, lecz mają skutek odwrotny i narażają je na niebezpieczeństwo jeszcze większej przemocy, a jednocześnie przyczyniają się do zwiększenia rynku prostytucji, a tym samym liczby kobiet i dziewcząt cierpiących z powodu nadużyć;
35. potępia wszelkie próby działań i argumentację opierającą się na twierdzeniu, że prostytucja może być rozwiązaniem dla migrantek w Europie;
36. wzywa zatem państwa członkowskie do przyznania policji i właściwym organom odpowiedzialnym za miejsca, w których uprawiana jest prostytucja, zgodnie z prawem krajowym, niezależnego prawa dostępu i prawa do prowadzenia wyrywkowych kontroli tych miejsc;
37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uruchomienia niezbędnych środków oraz narzędzi do walki z handlem ludźmi i wykorzystywaniem seksualnym oraz do ograniczenia prostytucji jako naruszającej podstawowe prawa kobiet, w szczególności małoletnich, i równość płci;
38. wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego transponowania do prawa krajowego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującej decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony ofiar;

Środa, 26 lutego 2014 r.

39. wzywa Komisję do dokonania oceny wpływu, jaki europejskie ramy prawne mające na celu wyeliminowanie handlu ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego miały do tej pory, do podjęcia dalszych badań na temat form prostytucji, handlu ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego oraz wzrostu popytu na turystykę seksualną w UE, ze szczególnym uwzględnieniem nieletnich, a także do wspierania wymiany najlepszych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi;
40. podkreśla, że Komisja powinna nadal finansować projekty i programy mające na celu zwalczanie handlu ludźmi oraz wykorzystywania seksualnego;
41. wzywa państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia polityki dotyczącej zwalczania procederu handlu ludźmi, wykorzystywania seksualnego i prostytucji oraz do zapewnienia włączenia w proces podejmowania decyzji i we współpracę wszystkich zainteresowanych stron, takich jak organizacje pozarządowe, policja i inne organy ścigania oraz służby społeczne i medyczne;
42. stwierdza, że znakomita większość osób uprawiających prostytucję chciałaby tego zaprzestać, w ich odczuciu nie jest to jednak możliwe; podkreśla, że osoby te potrzebują właściwego wsparcia, zwłaszcza psychologicznego i społecznego, aby wyostać się z sieci wykorzystywania seksualnego i pozbyć się zależności, która nierzadko się z nimi wiąże; dlatego proponuje, by właściwe organy, w ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami, stworzyły programy mające pomóc tym osobom zaprzestać uprawiania prostytucji;
43. zwraca uwagę na znaczenie odpowiedniego szkolenia służb policyjnych, a ogólniej pracowników wymiaru sprawiedliwości, w zakresie zróżnicowanej problematyki związanej z wykorzystywaniem seksualnym, należy przy tym uwzględnić aspekt płci i imigracji, a także nawołuje państwa członkowskie, by zachęcały organy policji do współpracy z ofiarami i namawiania ich do składania zeznań oraz by wspierały istnienie wyspecjalizowanych służb oraz zatrudnianie kobiet w policji; podkreśla potrzebę współpracy organów wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich w celu skuteczniejszego zwalczania sieci handlu ludźmi w Europie;
44. zwraca uwagę organów krajowych na skutki pogorszenia koniunktury gospodarczej dla rosnącej liczby kobiet i dziewcząt, w tym migrantek, zmuszanych do prostytucji;
45. zwraca uwagę, że problemy ekonomiczne i ubóstwo są głównymi przyczynami prostytucji wśród młodych kobiet i dziewcząt oraz że strategie ochrony uwzględniające aspekt płci, kampanie krajowe i ogólnoeuropejskie ukierunkowane w szczególności na wykluczone grupy społeczne i osoby znajdujące się w coraz trudniejszej sytuacji (takie jak osoby niepełnosprawne i młodzież podlegająca systemowi opieki nad dziećmi) oraz środki służące zmniejszeniu ubóstwa i podnoszeniu świadomości zarówno wśród nabywców, jak i dostawców usług seksualnych, a także wymiana dobrych praktyk są kluczowe przy zwalczaniu wykorzystywania seksualnego kobiet i dziewcząt, zwłaszcza wśród migrantów; zaleca Komisji ustanowienie europejskiego tygodnia poświęconego walce z handlem ludźmi;
46. podkreśla, że wykluczenie społeczne jest głównym czynnikiem wpływającym na większe narażenie pokrzywdzonych przez los kobiet i dziewcząt na bycie ofiarami handlu ludźmi; podkreśla także, iż kryzys gospodarczy i społeczny prowadził do wzrostu bezrobocia, a w konsekwencji spowodował, że kobiety w najtrudniejszej sytuacji, w tym kobiety należące do wyższych warstw społecznych, zaczęły uprawiać prostytucję/świadczyc usługi seksualne, aby poradzić sobie z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; wzywa państwa członkowskie do zajęcia się podstawowymi problemami społecznymi, które zmuszają mężczyzn, kobiety i dzieci do prostytucji;
47. wzywa państwa członkowskie do finansowania organizacji działających w terenie wdrażających strategie wspierania oraz nakłaniania do rezygnacji z zawodu w celu świadczenia nowatorskich usług społecznych ofiarom handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego, w tym osobom migrującym i nieposiadającym odpowiednich dokumentów, poprzez ocenienie ich potrzeb indywidualnych i ryzyka, w celu udzielenia im właściwej pomocy oraz ochrony, a także w celu wdrożenia polityki – przy zapewnieniu holistycznego podejścia przez różne służby policyjne, imigracyjne, edukacyjne i służbę zdrowia – w celu niesienia narażonym kobietom i nieletnim pomocy w wyjściu z prostytucji, przy jednoczesnym zadbaniu o to, by takie programy posiadały podstawy prawne i odpowiednie fundusze do osiągnięcia tego celu; podkreśla potrzebę doradztwa psychologicznego i konieczność reintegracji społecznej ofiar wykorzystywania seksualnego; zaznacza, że proces ten wymaga czasu i stworzenia planu życiowego stanowiącego wiarygodną i praktyczną alternatywę dla osób, które wcześniej uprawiały prostytucję;
48. podkreśla, iż potrzebnych jest więcej analiz oraz dowodów statystycznych do stwierdzenia, który model jest najskuteczniejszy w zwalczaniu handlu kobietami i dziewczętami do celów wykorzystywania seksualnego;
49. wzywa państwa członkowskie do oceny zarówno pozytywnych, jak i negatywnych skutków kryminalizacji nabywania usług seksualnych dla ograniczenia prostytucji i handlu ludźmi;
50. wzywa UE i jej państwa członkowskie do opracowania uwzględniającej kwestię płci polityki prewencyjnej w krajach pochodzenia osób, które się uprawiają prostytucję jako ofiary handlu ludźmi, przy czym polityka ta winna być wymierzona w nabywców usług seksualnych oraz skierowana do kobiet i nieletnich, za pośrednictwem sankcji, kampanii uświadamiających i edukacji;

Środa, 26 lutego 2014 r.

51. zwraca się do UE i państw członkowskich, aby podjęły kroki zniechęcające do praktyk turystyki seksualnej wewnątrz UE i poza jej granicami;
 52. zwraca się do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych o podejmowanie działań mających na celu powstrzymanie zjawiska prostytucji na obszarach ogarniętych konfliktami, gdzie stacjonują siły wojskowe UE;
 53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-